KRIK

KRIK, glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XLII, šolsko leto 2006/2007, številka 1

KOLOFON

Uredniški odbor: Nina Mikič, Kristina Štern, Vesna Rogl, Maša Petač, 9. b; Nasja Starman, Tina Sajovic, Nina Klemenčič, Monika Zabret, 8. č; Sabina Benedičič, Teja Miklavčič, 7. b; Teja Jarc Purgar, Nina Nunar, 5. a; Anja Karafatska, 5. b.

Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar

Oblikovali: Nina Klemenčič in Nasja Starman, 8. č

Risba na naslovnici: Teja Jarc Purgar, 5. a

Natisnjeno v 200 izvodih

Cena (z DDV): 2€

Internet: http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik_1_0607.pdf

E-mail: krik@o-fp.kr.edus.si

UVODNIK

Dragi krikovci in krikovke!

Leto je naokoli in spet je pred vami nova številka Krika. Zelo smo se potrudili, da bi bila ta številka čim bolj zanimiva, aktualna, sveža, zabavna. Upoštevali smo napotke za dobre novinarje in upamo, da nam je uspelo.

NAPOTKI ZA DOBRE NOVINARJE:

- Bodi radoveden, a ne vsiljiv.
- Imej domišljijo, a ne zidaj gradov v oblakih.
- Bodi vztrajen, a ne trmast kot mula.
- Bodi drzen, a ne PREdrzen.
- Velja pravilo: novinarski duh v novinarskem telesu.
- Delaj s srcem, možgani, rokami in jezikom.
- Piši zanimive, drugačne, čudaške, smešne, tragične in šokantne članke, nikakor pa ne dolgočasnih.

OPOMBA: Preden narediš kakšen intervju, se pozanimaj o delovanju diktafona in kako ravnati v (pogostih) primerih, če le-ta odpove. Ena od možnosti je, da poiščeš hišnika.

Vse težave smo prebrodili in ker je diktafon deloval, nam je uspelo narediti kar nekaj intervjujev in anket. Seveda je tudi naša številka povezana z zdravim življenjem, saj je bila to letos rdeča nit dneva šole. Krikčevi nasveti, kako prideš po korakih do zdravega telesa in duha, vam bodo prišli prav, še posebej zdaj, ko se bliža konec šolskega leta. Pa prijetno branje.

Uredništvo Krika

KAZALO

KRIKOV INTERVJU.....5
Jana Florjančič, učiteljica biologije.....5
Nina Gros, učiteljica matematike.....6

ANKETA.....8
Kakšni se ti zdijo letošnji deveti/peti razredi.....8
Anketa o zdravem življenju.....8
Anketa o gledanosti televizije.....9

KULTURA.....10
Izbirni predmet gledališki klub.....10
Urška 21. stoletja.....12
Prijatelj.....12
Naša hišica.....12
Naša Emica.....12
Dan odprtih vrat.....13
Robin Hood.....14
Tabor v Marindolu.....14

ZDRAVO ZA ZABAVO.....17
Dr. Plešasti svetuje.....17

ŠPORT.....19
Atletski troboj.....19
Zimski športni dan.....20
Živa Grah, osmošolka in nogometašica.....21

KRIKEC SVETUJE.....23

RAZVEDRILO.....24
Šaljivke s črkami in številkami.....24
Šale.....24
Angleška osmerka.....27
Križanke.....28
Sudoku.....30

KRIKOV INTERVJU

JANA FLORJANČIČ, učiteljica biologije

Osebna izkaznica

Rojstni datum: 27. 5. 1976

Naj hrana: slani prigrizki

Naj pijača: naravni sokovi

Naj barva: roza v kombinacijah

Naj žival: činčila

Naj rastlina: mesojede rastline

Naj knjiga: Živimo, ljubimo in se učimo (Leo Buscaglia)

Naj film: Bolje ne bo nikoli

Družina: partner, starši, dva brata

Življenjski moto: živimo, ljubimo in se učimo

Zakaj ste se odločili za študij biologije?

Biologija me je že od nekdaj zanimala – vse, kar je povezano z živalmi in rastlinami.

Zakaj ste postali učiteljica?

Ker sem to, kar sem se naučila, želela deliti z drugimi, predvsem pa posredovati svoje znanje in izkušnje otrokom.

Kakšna učenka ste bili?

Malo višje povprečje, se mi zdi, nič posebnega – cvekov pa ravno nisem imela, no.

Kakšni se vam zdimo učenci v primerjavi z vami, ko ste hodili v osnovno šolo?

Veliko bolj odprti, predrzni, živi – več si dovolite, imate več pravic, mi smo bili bolj pridni.

Kaj je bilo v času vašega šolanja najbolj »in«?

Zbirali smo prtičke in značke, se mi zdi. Od oblek pa črtasti puloverji s kapucami, pa vse tri številke preveliko, to je bilo najbolj zanimivo, ja.

Katero področje v biologiji vam je najbolj pri srcu?

Mislim, da zoologija – ukvarjanje z živalmi, to imam daleč najrajši.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Zelo veliko sem v naravi – tretjino prostega časa, sigurno. Ukvarjam se tudi z domačimi živalmi – činčila, ribice, ptičke pa sem morala zaradi prostorske stiske oddati. Velikokrat tudi peljem tetinega psa na sprehod. Imam nečaka, s katerima se rada ukvarjam. Potem pa prosti čas kar uide. Aja, pa berem tudi zelo rada. Najrajši imam knjige z življenjskimi sporočili, psihološke narave. Romani mi pa niso preveč všeč. Berem tudi poučno literaturo, različne članke in podatke z interneta.

Prej ste poučevali na OŠ Predoslje in OŠ Pirniče. Kakšne razlike opazite med našo in prejšnjo šolo?

Ja, jaz imam tukaj boljše izkušnje, boljše občutke. Zdi se mi, da je na splošno – čeprav imamo včasih kakšna trenja – boljše sodelovanje, pa tudi rajši se učite. Res pa je, da sem še bolj začetnik in lahko, da sem sama s svojimi izkušnjami tako doživela in vas pripravila do tega.

Kakšno mnenje imate o sebi? Povejte eno dobro in slabo lastnost.

Ja, mislim, da lahko rečem, da sem odprta – vsi lahko pridejo do mene in me kaj vprašajo. Pa mislim, da sem tudi potrpežljiva. Slaba lastnost pa je, da se ne držim tistega, za kar rečem, da bom naredila – to je bolj na primeru kakšnih kazni in vzgojnih ukrepov, pregledovanja, ocenjevanja – to mi večkrat spolzi. Nisem tako dosledna, kot si želim, da bi bila. Preveč popuščam, se mi zdi, zato bi lahko bil kje tudi boljši rezultat v razredu.

V učilnici biologije imamo nenavadne živali. Kje dobite te živali? Kdo zanje skrbi?

Te živali dobim od prijateljic učiteljic, nekaj smo jih dobili na biotehniški šoli. Jih pa tudi sama gojim. Zanje skrbijo učenci na biološkem krožku.

Hvala za pogovor.

Pogovarjale smo se Vesna, Nina in Kristina, 9. b

NINA GROS, učiteljica matematike

Osebna izkaznica

Astrološko znamenje: tehtnica

Naj pijača: voda

Naj hrana: hmmm…

Naj barva: oranžna

Naj številka: 3

Naj letni čas: pomlad

Naj rastlina: strelicija

Naj žival: delfin

Družina: oče, mati, brat

Hobi: telovadba

Ali ste imeli zmeraj radi matematiko?

Ja, v osnovni in srednji šoli vsekakor, medtem ko mi višja matematika ni ne vem kako všeč.

Kdaj ste se naučili računati?

V prvem razredu, nič prej.

Ali ste se kot otrok igrali šolo?

Ne, mislim da ne. Mi smo se bolj igrali trgovino in zdravnike.

Kam ste hodili v šolo?

Na osnovno šolo Matije Čopa.

Kakšni so vaši spomini na šolska leta?

Zelo prijetni, saj smo bili dober razred in smo se razumeli med seboj. Pa tudi učitelji so bili v redu.

Kako ste preživljali in preživeli puberteto?

Nič posebnega nisem doživljala v tistem obdobju.

Ali je kdo v vaši družini tudi matematik?

Ja, moja mami. Matematiko uči na osnovni šoli v Cerkljah.

Na kateri šoli/fakulteti ste študirali?

Po osnovni šoli sem šla na kranjsko gimnazijo, kasneje pa sem študirala na pedagoški fakulteti, smer matematika – računalništvo.

Kako poteka študij matematike?

Predavanja, predavanja, predavanja in veliko vaj. Pa tudi malo talenta moraš imeti.

Kako ste zajadrali na našo šolo?

Našli so me preko različnih povezav, potem pa so me poklicali in jaz sem sprejela. Nadomeščam, kot veste, gospo Marijo Pavec.

Kakšna se vam je zdela na prvi pogled naša šola?

Prijazno deluje, všeč mi je.

Kaj menite o šolski prehrani?

Tega pa ne bi vedela, saj ne jem v šoli, vendar kakor vidim, kaj dobivajo učenci, se mi zdi, da je kar v redu, čeprav imajo nekateri pripombe.

S kom od učiteljev se najbolje razumete?

Družim se bolj z učiteljicami matematike, ker smo pač v povezavi, sicer pa ne vem, ne bi kakšnega posebej izpostavljala.

Kateri razred najraje učite?

Letos so to osmi razredi – oba nivoja.

Se radi oblačite po modi? Vam je všeč sodobna glasba? Katera?

Kar zadeva modo, je tako: če mi je všeč, potem ja, če mi pa ni všeč, potem tudi, če je modno, ne. Kar pa se tiče glasbe, posebej sodobne, moram reči, da mi ni več toliko všeč kot včasih in se mi zdi kakšna starejša glasba veliko boljša, tudi klasika recimo, od marsičesa, kar se danes producira.

Ste tudi vi tekmovali za Vegovo priznanje? Ste imeli zmeraj dobro oceno iz matematike?

Ja, sem tekmovala. Moja ocena je bila seveda dobra, sicer se najbrž ne bi odločila, da bi šla študirat prav matematiko.

Imate kdaj tremo, vas je česa strah?

O ja, seveda. Recimo, kakšni nastopi, to mi še danes ni ljubo - sicer pa je strah del vseh preizkusov in kakor koli gledaš, je to treba obrniti sebi v prid.

Kakšen je vaš recept za dobrega učitelja matematike?

Najprej znanje, potem pristop k delu, vse ostalo pa je odvisno od več dejavnikov, v končni fazi tudi od učencev, kako se odzivate. Mislim, da ni nekega splošnega recepta, saj ima vsak učitelj svoj pristop.

Po tonskem posnetku zapisala Tina Sajovic, 8. č

Risbe so izdelali:

Teja Škofic 5. a na strani 15

Žana Benedičič 8. a na strani 24

Monika Zabret 8. č na strani 26

ANKETA

Zanimalo nas je, kaj o letošnjih devetih razredih menijo učenci petih razredov in kako na pete razrede gledajo učenci višjih razredov. Zato smo jim postavili naslednje vprašanje:

KAKŠNI SE TI ZDIJO LETOŠNJI DEVETI RAZREDI? (Odgovarjali so učenci 5. razredov.)

Ne izgledajo tako odrasli kot lanski deveti.

Boljši tipi so bili lani.

Šmeksi.

Letos so sami piflarji.

V redu.

Ful so veliki.

Prijazni.

Pametni.

Vedno manjši.

KAKŠNI SE TI ZDIJO LETOŠNJI PETI RAZREDI? (Odgovarjali so učenci 9. razredov.)

Vsako leto manjši.

Ful so majhni.

Veliko si upajo.

Skoz neki sikajo, mi nismo nikol tko sikal.

Skoz neki skačejo se zaganjajo.

Po cele dneve se igrajo.

Prišli smo do ugotovitve, da so letošnji peti in deveti razredi drugačni, kot so bili nekaj let nazaj:

Učenci petih razredov si veliko več upajo in se bolj sproščeno pogovarjajo z višjimi razredi, lahko bi se reklo, da so bolj jezični.

Deveti razredi pa bi bili lahko bolj resni in odrasli glede na to, da zapuščajo osnovno šolo (sicer pa je do konca šolskega leta še kar nekaj časa in lahko pride do sprememb. Pustimo se presenetiti).

ANKETA O ZDRAVEM ŽIVLJENJU

Na dnevu šole smo se pozanimali, kaj ljudje naredijo za zdravo življenje. Anketirali smo starše naših učencev in dobili kar zanimive odgovore.

Kaj naredite za zdravo življenje?

Vsak dan grem za eno uro v naravo, da se sprehodim in uživam v svežem zraku, po možnosti se grem sprehodit v gozd.

Veliko hodim, telovadim, zdravo jem.

Treba se je veliko gibati in zdravo jesti.

Jem več sadja in zelenjave.

Poskušam jesti veliko sadja in zelenjave ter se veliko gibljem.

Pravilno se prehranjujem, telovadim, hodim na sprehode.

Zdravo se prehranjujem, poskušam zdravo živeti.

Rekreiram se, meditiram.

Trikrat na dan jem sadje, hodim na sprehode.

Zelo veliko se ukvarjam s športom, vsaj dve uri na dan tečem.

Zdravo se prehranjujem, tudi gibam se veliko.

ANKETA O GLEDANOSTI TELEVIZIJE

Splošno znano je, da so velike količine preživetega časa pred TV in računalnikom lahko tudi škodljive za zdravje, saj to pomeni manj gibanja. Med 40 učenci naše šole smo naredili anketo, kako se oni izkazujejo na tem področju.

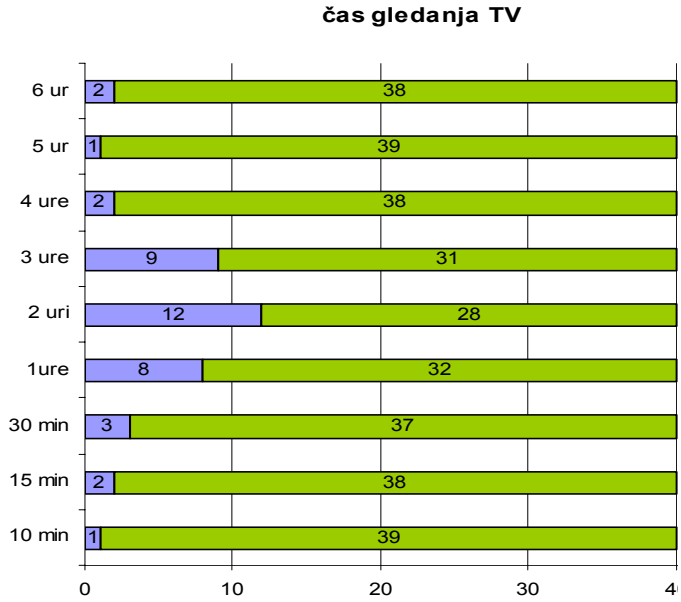

Med učenci so najbolj priljubljeni filmi, sledijo jim nadaljevanke in nanizanke, le eden je priznal, da še vedno gleda risanke.

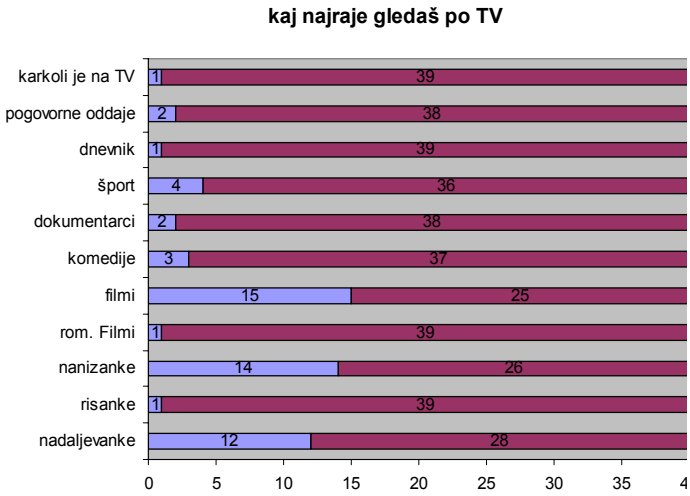

Učenci naše šole se najraje do solz nasmejejo ob komedijah, da si vsaj malo posladkajo grenko življenje.

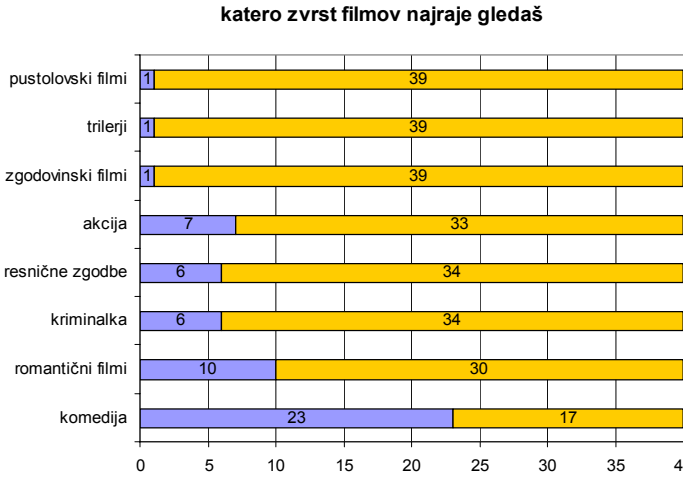

Ugotovili smo, da nadaljevanke izgubljajo na popularnosti. V preteklem letu sta naše učence najbolj prepričali Vihar ljubezni in Peregrina.

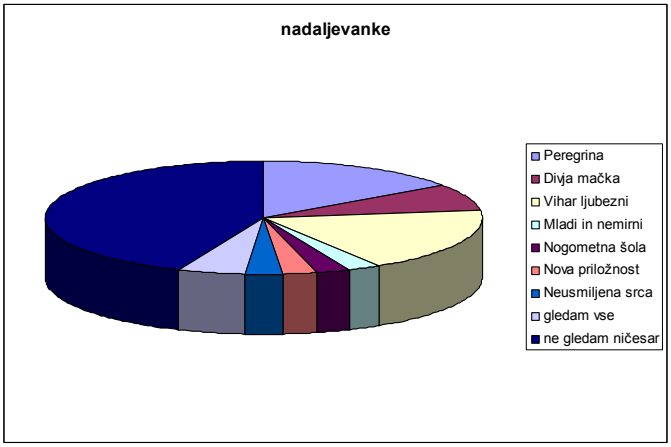

Kljub poplavi programov, ki jih imamo danes, še vedno največ učencev gleda POP TV, KANAL A in TV3.

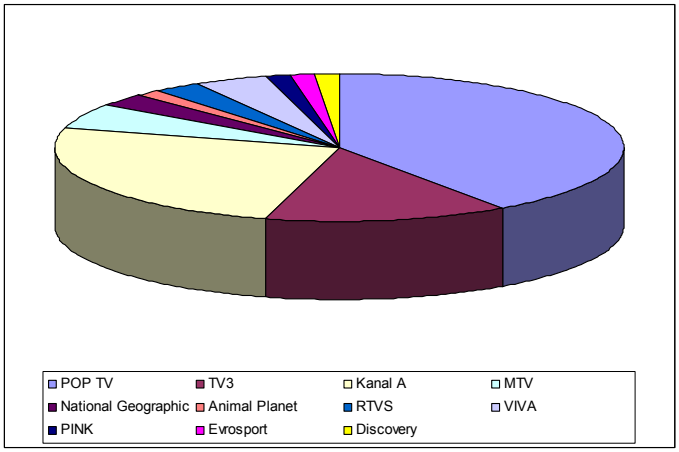

KULTURA

Izbirni predmet gledališki klub

Že ko sem poročala o dogajanju na dnevu odprtih vrat, se mi je ob spremljanju predstave Zdravo življenje utrnila misel, da bi bilo čisto zdravo tudi za naš Krik, če bi predstavili učence, ki obiskujejo izbirni predmet gledališki klub in so nas s svojo igro navdušili. Bilo bi jih preveč, če bi na pogovor povabili prav vse. Sedem je prav lepo ljudsko število, smo si rekli in tako smo se ob zgodnji petkovi preduri člani novinarskega krožka skupaj s svojimi gosti zbrali v učilnici slovenščine in začeli plesti tale intervju.

Zakaj si se odločil-a, da boš hodil h gledališkemu klubu?

Žiga: Ker rad igram in bi se rad naučil bolje to delat.

Pia: Zato, da bi se znebila treme.

Ostali: Hmmmmmmm … eeeeeeeeeeeeeeee … (tišina).

Kako poteka teoretični del pouka?

Anže: Učiteljica nam da neko kratko besedilo, učenci pa se moramo zbrati v skupine in to zaigrati.

Damir: To poteka tako, da nam učiteljica zastavi nalogo, na primer enkrat nam je dala, da smo morali – celoten razred – narediti čim bolj čudne grimase, skratka, pačili smo se .

Nace: Najprej se razgovorimo, tako da se nam jezik ne zatika, potem pa gremo igrat in vadit.

Kako, po kakšnih kriterijih vam je učiteljica dodelila vloge?

Eva: Mislim, da je meni vlogo dodelila tako, ker je v meni videla manekenko – mogoče zato, ker sem suha.

Pia: Najprej smo brali besedilo, potem pa je približno določila, kaj bo kdo igral.

Nace: Vloge smo določili tako, da je tisti izmed nas, ki je bil najbolj podoben osebi iz besedila, dobil vlogo, ki mu je bila »napisana na kožo«, in to se je kasneje izkazalo za dobro.

Ali ste imeli tudi avdicijo, če je bilo več kandidatov za eno vlogo?

Damir: Učiteljica je vlogo najprej nekomu dodelila in če se ni dobro izkazal, jo je dala komu drugemu, tistemu, ki je bil še brez vloge. Tako nas je »sprobala«.

Kaj vam je pri gledališkem klubu najbolj všeč?

Damir: To, da ni treba pisati.

Klara: To, da se veliko smejemo.

Anže: To, da igramo.

Žiga: Da se mi ni treba učiti, pisati, in da se ob zabavi še česa naučimo.

Ampak vloge ste se pa vseeno morali naučiti …

Žiga: Niti ne, saj smo besedilo že tolikokrat ponovili, da smo vsak svojo vlogo znali kar mimogrede.

Prav, torej si zapomniti besedilo ni bilo preteže-ko. Kaj pa potem, ko je šlo zares – ste se kaj motili, ko ste igrali?

Vsi (zborno): Ja, saj smo sproti pozabljali.

Žiga: Na listih, ki smo jih imeli na mizi, je bil napisan tekst.

Nace: Ko sem igral, sem začel govoriti besedilo iz sredine igre in potem sem se začel smejati, vendar gledalci niso opazili, da sem se zmotil.

Kje pa je potekal pouk?

V učilnici in dvorani, ven, na dvorišče pa letos nismo hodili.

Kako je nastajala predstava Zdravo življenje?

Učiteljica nam je dala nalogo, da mora vsaka skupina narediti svojo igro na določeno temo. Ena od skupin je pripravila nekaj podobnega kot v oddaji Preverjeno in iz tega je učiteljica dobila idejo, kako bi vse skupaj speljali.

Eva: Učiteljica je napisala besedilo in nam ga prebrala, mi pa smo ji »svetovali«, kaj bi lahko še dodala. Nato nam je razdelila vloge, ki so se v začetku menjavale, potem pa smo začeli vaditi.

Ali vam je bilo besedilo všeč?

Anže: Ja, zelo, ker govori o športu, rekreaciji, …

Damir: Meni pa se je besedilo na začetku zdelo malo čudno, saj kar naenkrat nekdo vmes nekaj brez veze govori. No, na koncu, ko smo odigrali predstavo, smo pa videli, da je dobro izpadla. Takrat je bilo pa v redu!

Ali ste se na vajah zabavali?

Damir: Nekaj vmes – med zabavo in resnostjo. Proti koncu mi je bilo ža kar bedno, saj smo imeli že toliko vaj in smo že stokrat ponovili besedilo.

Vsi (zborno): Jaaa, res je!

Ali je bilo treba velikokrat ponavljati prizore?

Vsi: Ja!!!

Nace: Velikokrat je bilo treba ponoviti »poroko«, ker najprej nista znala hoditi, ko pa je »ženin« povedal svoje besedilo, smo se vsi smejali.

Klara: Ja, pa tudi tisto na koncu, ko sem jaz brala, je bilo treba velikokrat ponavljati, ker se nisem dobro znašla, nisem dobro prebrala … ne vem, dost težko je blo.

Damir: Meni pa ni bilo treba ponavljati tistega dela, ko sem skočil na mizo, ker smo ga uvedli šele zjutraj na generalki.

Se kdo nikakor ni mogel naučiti svoje vloge?

Nace: No, naučili smo se vsi, samo zame je učiteljica resno dvomila, ali se bom sploh naučil – če se že bom, bom prav gotovo zadnji, no, pa sem se naučil prvi!

Eva: Jaz sploh nisem imela toliko besedila, tako da sem se z lahkoto naučila.

Kaj je bilo za vas težje: naučiti se besedilo ali prepričljivo odigrati?

Eva: Bolj težko je odigrati.

Damir: Ni se nam bilo treba toliko učiti, ker smo razen Naceta vsi drugi imeli malo besedila.

Ali nam predstaviš osebo, ki si jo igral.

Anže: Igral sem volka v reklami za hitro prehrano. S tem prizorom smo hoteli pokazati, da hitra prehrana ni zdrava prehrana.

Žiga: Jaz sem igral psihologa, ki je bil živčen, ves čas v stresu, kar naprej je nergal in se presedal ter

se jezil na vse okrog sebe.

Damir: Igral sem kmetico go. Kmet. Vseskozi sem delal reklamo za svojo bio kmetijo in bio pridelke. In drugim sem vpadal v besedo. Čeprav sem igral žensko vlogo, mi je ni bilo težko zaigrati.

Nace: Jaz sem igral gospoda Pokvarjenega, ki je en nesramen strokovnjak za prehrano, vse druge ves čas zafrkava, v vse se vmešava in ima pripombe glede prehrane, na katero naj bi se spoznal, pa se v resnici sploh ne.

Klara: Igrala sem ljubiteljico živali gospo Lepo Vido Šljivič, ki je bila zelo vzkipljiva. Vse je nadirala ter kar naprej zagovarjala »svoje« živali.

Pia: Jaz se bila voditeljica in sem vodila predstavo skupaj s sošolcem Svitom.

Eva: Igrala sem manekenko, ki se je neprestano prepirala z gospodom Pokvarjenim (Nacetom).

Kako ste doživeli odzive gledalcev v dvorani?

Žiga: Bil sem zelo začuden, saj nisem mislil, da bo tako dobro. Gledalci so nas pohvalili.

Damir: Zelo je bilo dobro, razen v zadnji predstavi, ko so bili v dvorani mlajši učenci, ki niso razumeli »odraslih« šal, in so se smejali samo ob besedah, kot so na primer: bio gnoj, telegraf štanga.

Kaj so vam rekli sošolci po predstavi?

Klara: Da smo v redu igrali in da je bilo zelo dobro.

Nace: Da je bila igra zelo duhovita in smešna in zelo v redu in da so se zabavali, ko so nas gledali. Skratka, pohvalili so nas.

Kdo je po vašem mnenju najbolj »zažgal«?

Klara: Gospa Kmet (Damir) in gospod Psiholog (Žiga).

Eva: Damir, ki je igral gospo Kmet.

Žiga: Meni pa se zdi, da smo kar vsi presenetljivo dobro odigrali vse vloge brez kakršne koli treme … na koncu …

Po tonskem posnetku zapisala Tina Sajovic, 8. č

Urška 21. stoletja

V središču Ljubljane,
s poljanske gimnazije
najlepša »frajerka« med mladino,
je Urša bila.

Bila je res čedna, čisto izredna,
prevzetna in res posebna.
Mnogo fantov je že imela,
a vsakega ni resno vzela.

Je ljubila, je pila,
včasih pa tudi kakšno pokadila.
Baje »enga reparja« je ljubila,
se v petek z njim v disku bo dobila.

Res, bil je komaj ponedeljek,
a komaj čakala je petek,
ki zanjo bo pravi zadetek.

Ko ura osem je odbila,
se je Urša vsa vesela
po Tromostovju zapodila.

V disko je vstopila,
si najprej eno mrzlo kokakolo naročila,
da bi se malce ohladila

Čakala je, čakala,
a ga ni dočakala.

Nato zazvonil je mobitel
in poklical jo je »repar« njen
in ji sporočil, da ne bo prišel,
ker nekam je odšel.

Urška jezno zavpila,
eno cigareto pokadila,
nato pa v Ljubljanico skočila
in se v njej od žalosti utopila.

Alja Andromako, 8. b

Prijatelj

Ti si moj prijatelj,
zato te rad imam.
Ti si moj prijatelj,
nikomur te ne dam.
Ko me ti pogledaš,
srce mi govori:
»Nikoli ga ne zapusti,
rad igraj se z njim.«

Naša hišica

Tu sem jaz doma,
to je naša hišica.
V njej stanujejo vsi,
ki so tu doma.

To je naša hišica,
tu sem jaz doma.
Na vrtu zelo radi smo,
v senci pa počivamo.

To je naša hišica,
za njo stoji gugalnica.
Okoli hiše imamo vrt,
po vrtu pa nam rije krt.

Naša Emica

Naša mala Emica
je kot kakšna kremica.
Nežna koža, lep obraz –
taka bi rada bila tudi jaz.

Ima velike, modre oči,
nežna usta in obrvi.
Gleda pa te tako ljubko,
da bi se zjasnilo še sivo nebo.

Teja Jarc Purgar, 5. a

Dan odprtih vrat

V soboto, 10. 2. 2007, smo imeli dan šole, kot učenci in učitelji na kratko imenujemo prireditev, na katero povabimo starše in jim pokažemo še drugo, zabavnejšo plat šole ter dejavnosti, ki spremljajo pouk. Letošnja tema je bila Zdravo življenje. Vsa predmetna področja so pripravila kaj, kar je bilo povezano z nosilno temo.

Začelo se je ob desetih – seveda samo za obiskovalce, tisti pa, ki so stvari pripravljali, so prišli v šolo že zjutraj. Najprej sem šla v večnamensko dvorano, kjer se je odvijala predstava o Linhartu, Prešernu, Gregorčiču in Ivani Kobilca. To na prvi pogled nima nič skupnega z zdravim življenjem, a ko pomisliš na to, da mora biti v človeku »zdrav DUH v zdravem telesu«, ti postane vse jasno. Ni vse samo v mišicah in kalorijah! Pa tudi tisto, da je smeh pol zdravja, drži. O tem smo se prepričali, ko smo spremljali prizore iz Županove Micke.

Po končani predstavi, ki je trajala približno pol ure, sem šla v jedilnico. Tu so se obiskovalcem ponujala sadna nabodala, svež pomarančni sok in bananin frape! Ta mi je bil najbolj všeč. Med poskušanjem zdrave hrane sem se spomnila, da je ob enajstih v dvorani predstava gledališkega kluba. Šla sem po hodniku mimo stojnice, na kateri so za simbolično ceno prodajali stara, pozabljena, od nikogar pogrešana oblačila (Bila so OPRANA !!!). Kakšnega posebnega zanimanja za to robo nisem opazila.

V tistem trenutku sem zagledala čarovnico s kladivom in kleščami. Kar sapo mi je vzelo! Še preden se mi je uspelo izmuzniti, je prišla za mano in mi začela ponujati hitro in učinkovito, predvsem pa brezplačno odstranitev zob. Kmalu mi je postalo jasno, da mi namerava zobe ruvati z navadnimi kleščami, kladivo pa služi za hitro anestezijo – brez škodljivih stranskih učinkov (razen buške na glavi in možnega pretresa možganov).

Ker se mi je že mudilo, sem odklonila velikodušno ponudbo in se brž odpravila do dvorane. Začela se je predstava, ki je bila zanimiva, duhovita in poučna hkrati. Bilo je zdravo, bilo je bio, bilo je KUL! Pošteno smo se nasmejali in komaj že čakam, da bom predstavo videla še enkrat, ko jo bodo igrali za učence.

Ura se je že bližala dvanajsti. Cel kup stvari si nisem uspela ogledati. Upam, da bodo o njih poročali drugi.

Tina Sajovic, 8. č

V soboto, 10. 2. 2007 smo imeli na naši šoli dan odprtih vrat. Jaz sem si ogledala vse! Največ časa sem bila v učilnici biologije. Tam je ga. Urška vodila delavnico, v kateri smo se učili sproščanja. Z Ano sva se zelo dobro sprostili, nato pa še reševali anketo o tem, česa naju je v šoli najbolj strah in kaj najraje počneva v prostem času. Bilo mi je všeč.

Potem sva odšli v likovno učilnico. Razstavljena so bila likovna dela učencev – slike ter mape, v katere jih spravljamo. Vsak učenec ima svojo mapo, ki se razlikuje od sošolčeve po naslovnici. Na razstavi je bila tudi moja risba. Ko sva si vse natančno ogledali, sva šli v jedilnico, kjer je bila razstava in pokušina zdrave hrane. Vzeli sva vsaka en sok in se odpravili na obhod po učilnicah razredne stopnje. V drugem razredu sva dobili med.

Vrnili sva se v pritličje, in sicer v čitalnico. Ogledovali sva si razstavljene knjige, ki so govorile o zdravem življenju in zdravi prehrani. Reševali sva uganke – pregovore; tudi ti so bili ubrani na isto temo. Za nagrado so bile mandarine.

Dopoldne mi je zelo hitro minilo. Bilo mi je všeč in rada sem prišla, čeprav je bila sobota.

Anja Karafatska, 5. b

ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE (2. mesto v državi):

Vesna Rogl, 9. b

SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE:

Kristina Štern, 9. b

Primož Mekuč, 9. c

Robin Hood

Robin Hood v izvedbi akrobatske skupine Flip Flop je pevsko plesno akrobatska predstava ali muzikal. Zgodba predstavlja boj med dobrim in zlom, in sicer konkretno med Robinom Hoodom, njegovimi prijatelji ter vojsko hudobnega grofa. Poleg zanimive zgodbe vse dogajanje popestri za uho prijetna glasba, v kateri pojejo tudi sami izvajalci. Seveda pa so višek vsega dogajanja razburljive akrobacije tako odraslih, predvsem pa otrok, ki niso kazali prav nič strahu, ne glede na to, da enkrat delajo premete, špage, stoje ... v zraku, drugič pa spet na tleh. Sicer pa so poleg vseh teh "vragolij" k prepričljivosti prispevali tudi lepi kostumi in scena.

Predstava mi je bila všeč, saj so izvajalci predstave resnično in zelo nazorno prikazali vse prvine predvsem akrobatike, zato bi predstavo priporočila v prvi vrsti vsem ljubiteljem akrobatike, trikov in zabave, sicer pa je primerna tako za najmlajše kakor za starejše, saj resnično navduši in je zanimiva.

Jana Sajovic 9. c

Meni je bila predstava všeč. Morda me je malo motila neprestana glasba, ki je pokrivala že tako nerazločno besedilo. Akrobacije in ostali triki pa so bili zanimivi. Opazil sem tudi nekaj napak pri izvajanju, vendar so te sprejemljive. Ni mi bilo všeč to, da se zgodbe sploh ni opazilo. To je bila edina večja napaka, saj je vse izgledalo bolj podobno cirkusu kot pa kakšni skupini, ki poskuša uprizoriti zgodbo.

Egej Vencelj 9. a

V sredo, 6. 12. 2006, smo si na naši šoli ogledali predstavo z naslovom Robin Hood, v kateri je nastopala plesna skupina iz Pirana. Predstava je trajala približno dve šolski uri. Bila je zelo zanimiva zaradi njihovih kostumov, popestrili pa so jo s svojimi akrobacijami. To mi je bilo pri predstavi tudi najbolj všeč. Točke, ki so jih izvajali, so bile zabavne in zanimive včasih tudi neverjetne. Recimo, da so hodili po rokah, delali salte v zraku, premete … Predstava ni bila dolgočasna, ves čas se je nekaj dogajalo. Ni mi pa bilo všeč, da so nastopajoči preveč peli. Čeprav tudi malo glasbe ni škodilo. Moja ocena te predstave je vsekakor pozitivna, saj so me naravnost navdušili. Predlagam vsem, da si vzamete čas in si jo ogledate.

Sabina Benedičič, 7. b

Tabor v Marindolu

Marindol, 2. 9. 2006

Dragi dnevnik!

Zjutraj sem vstala z veliko težavo, saj tako zgodnjega vstajanja nisem vajena. Ko sem se nekako skobacala iz postelje, sem se oblekla in se z mami in potovalko odpravila pred šolo. Tam nas je že čakal avtobus, tako da smo se takoj vkrcali in se odpeljali dogodivščinam naproti. Naša prva postaja je bil Krajinski park Lahinja. V kraju Pusti Gradec smo malicali, nato pa smo si ogledali mlin, žago in cerkev. Potem pa posebnost! Čeprav je majhen, je zelo dragocen – zlatnik kralja Matjaža namreč. Izkopali so ga prav na tem koncu Slovenije.

Peš smo se odpravili do Velikega Nerajca, kjer smo si ogledali park Lahinja in 200 let staro hišo, vmes pa reševali naloge. Po tem ogledu nas je avtobus odpeljal do doma kranjskih tabornikov v Marindol. Najprej nas je čakalo toplo kosilo, potem pa smo se razdelili po šotorih ali sobah (kar je kdo hotel). Katja, Alenka in jaz smo se odločile za šotor. Ko smo razpakirali, nas je že čakal sadni prigrizek. Zvečer smo plesali belokranjske plese in se zabavali.

No, in zdaj je čas za spanje. Prvi dan se končuje, bilo mi je všeč. Upam, da bo noč minila brez pretresov.

Tvoja Lara

Marindol, 3. 9. 2006

Dragi dnevnik!

Danes sem se zbudila že ob pol sedmih, ker me je zeblo. Poklicala sem še Katjo in Alenko, tako da smo bile ob sedmih že vse umite in oblečene. Potem pa je sledilo najhujše: jutranja telovadba! Po razmigavanju naših premrlih udov smo se postavili v zbor, po zboru pa je sledil zajtrk in pospravljanje šotorov.

Potem smo šli v Adlešiče in si ogledali, kako iz lanu izdelujejo – tkejo platno ter kako delajo pisanice. Ko smo se vrnili, je bil čas za kosilo. Potem pa je sledilo najboljše: šli smo na raftanje po reki Kolpi. Ker je bila voda nizka, se je na brzicah naš čoln vedno zagozdil in smo se morali poganjati z vesli.

Ko smo se vrnili v tabor, smo nabirali les za pagodo (za nepoučene petošolčke: vrsta tabornega ognja). Sledila je večerja, po večerji pa kviz ob ognju. Današnji dan mi je bil še posebej všeč, saj smo šli na raftanje.

Tvoja Lara

Marindol, 4. 9. 2006

Dragi dnevnik!

Danes zjutraj me je zbudil Drempi, ko je s palico tolkel po kanti. Hitro smo se oblekle in šle na telovadbo. Ko smo se vrnili, nas je zajtrk že čakal na mizi. Nato je sledila igra lov na lisico. Moral si slediti puščicam, ki sta jih tabornika postavila v gozdu. Zmagala je naša skupina, saj smo našle vsa pisma. Preostanek dopoldneva smo preživeli na igrišču ob Kolpi; tu so bila igrala in igrišče za odbojko. Ko smo se vsi utrujeni vrnili v tabor, je bilo na vrsti kosilo, popoldne pa smo izdelovali pisanice ter izdelke iz ličkanja, poskusili pa smo se tudi v vezenju.

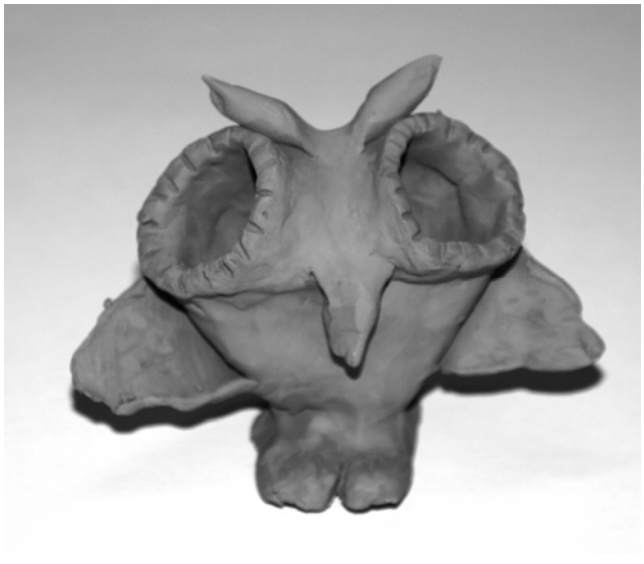

Spet je bilo treba postaviti pagodo in že je bila tu večerja. Po njej pa dogodek dneva: taborniška poroka! Zelo smo se zabavali in ta del večera je vse prehitro minil. Že smo morali v šotore na nočni počitek.

Tvoja Lara

Marindol, 5. 9. 2006

Dragi dnevnik!

Danes pa je na žalost že zadnji dan. Postavili smo se v zbor, dvignili zastavo, zajtrkovali …

Sledilo je projektno delo po skupinah. Izdelale smo zelo lep plakat; učiteljice so ga pohvalile. Pojedli smo še zadnje marindolsko kosilo, potem pa smo svoje stvari zložili v potovalke in počakali na avtobus. Pripeljal je s kar veliko zamude, zato na poti nazaj nismo imeli časa za ogled mitreja. Škoda! Pred šolo me je že čakala mami in me odpeljala domov. Tako se je končal moj tabor v Marindolu.

Tvoja Lara

Dnevnik je pisala Lara Križaj, 7. a

Dragi dnevnik!

1. dan

Okoli sedmih zjutraj smo se z avtobusom odpeljali izpred šole. Vožnja je trajala tri ure in pol, saj smo se vmes ustavili v Krajinskem parku Lahinja. Tam nam je neki gospod razkazal park: cerkev vseh svetnikov, reko Lahinjo, Klepčevo žago in mlin ter nam o vsem tem še marsikaj povedal. Nato smo se sprehodili do Velikega Nerajca, kjer smo si ogledali 200 let staro hišo ter domačo in umetnostno galerijo. Po krajši vožnji

smo prispeli v taborniški dom Marindol. Pojedli smo kosilo, se malo spočili in se spoznali s taborniko-ma. Nato smo se igrali različne igre. Po večerji smo so ogledali belokranjske plese, ki jih je predstavila mladinska folklorna skupina, in se še sami preizkusili v njih. Zdaj smo v šotorih in čaka nas spanje, zato bom kar končala, saj je bila dan dolg, a zanimiv.

Tajda

Dragi dnevnik!

2. dan

Ob sedmih zjutraj sta nas prebudila tabornika. Takoj zatem je sledila jutranja telovadba in potem še zajtrk. Ob desetih dopoldne je prva skupina odšla peš do Adlešičev, druga pa je imela počitek. Čez nekaj časa smo se še mi odpravili proti Adlešičem. Hoja je bila naporna, ker je bilo vroče, hodili smo po soncu in to zelo dolgo. V Adlešičih smo si ogledali belokranjsko domačo obrt. Gospa Cvitkovič nam je razložila vse o lanu in belokranjskih vezeninah, deklica Kristina pa je pokazala, kako se delajo pisanice. Potem nas je čakala spet pot nazaj v Marindol., kjer smo pojedli kosilo.

Popoldne pa raftanje! Na Kolpi smo zelo uživali, še posebno takrat, ko smo plavali – zelo mi je bilo všeč. Ko smo se vrnili v Marindol, nas je že čakala večerja, po večerji pa smo se ob taborniškem ognju zabavali z vprašanji iz kviza. Tudi današnji dan je bil naporen, zato bom najbrž kar hitro zaspala. Lahko noč, dnevnik!

Tajda

Dragi dnevnik!

3. dan

Kot vsak dan smo se zbudili ob sedmih. Pokonci smo bili, kot bi mignil, saj sta tabornika z vso močjo tolkla po smetnjakih. Nato pa seveda obvezna jutranja telovadba in zajtrk. Ne smem pozabiti tudi tega, da smo vsako jutro dvigali slovensko zastavo, zvečer pa smo jo spustili.

Po zajtrku je bil lov na lisico. To je zanimiva igra, podobna iskanju skritega zaklada. Zelo mi je bilo všeč, za povrh pa je skupina, v kateri sem bila tudi jaz, zmagala. Sledilo je kosilo. Res moram pohvaliti kuharice in kuharje – hrana je bila odlična.

Potem smo se lotili izdelovanja pisanic, vezenin ter izdelkov iz ličkanja. Vesela sem bila, da smo spoznali belokranjsko domačo obrt. A že je spet čas za večerjo. Kako hitro je minil tudi ta dan!

Tajda

Dragi dnevnik!

4. dan

Ob sedmih bujenje – taborniki so zares točni kot švicarske ure – tokrat na malce drugačen način. Na ves glas sta pela pesem, ki je govorila o prebujanju. Brez jutranje telovadbe je seveda nemogoče začeti dan –a se po njej zajtrk zato še bolj prileže. Danes sem bila ob dviganju slovenske zastave še posebej počaščena, saj sem jo dvigovala jaz, drugi pa so ob tem peli slovensko himno. Prišel je čas za projektno delo. Zelo smo se trudili in plakat nam je dobro uspel, zato nam je učiteljica obljubila, da bo objavljen v šoli. Sledilo je kosilo in že je bil tu čas za odhod. Dolgo, dolgo smo čakali na avtobus, ki je končno le pripeljal. In tudi takoj odpeljal nazaj proti Kranju. Med vožnjo nam je učiteljica povedala nekaj o mitreju, vendar nismo imeli časa, da bi se ustavili in si ga ogledali. Vožnja se je vlekla, nekajkrat smo se morali ustaviti in iti na svež zrak, saj je bilo nekaterim učencem slabo. Zelo sem bila vesela, ko smo prispeli pred šolo, čeprav mi je bilo všeč tudi v Marindolu.

Na tem taboru sem se marsikaj naučila o taborniškem življenju, ki se mi zdi zelo razburljivo. Imela sem se lepo in naj pohvalim še oba tabornika, ki sta dobro poskrbela, da nam na taboru nikoli ni bilo dolgčas.

Tajda

Dnevnik je pisala Tajda Bavdek, 7. a

ZDRAVO ZA ZABAVO

Uh, koliko se je pa letos govorilo okrog tega zdravega življenja! Človek kar dobi slabo vest! Ko sem se postavil pred ogledalo in sem v njem zagledal bledega špeglarja z upadlimi lici, obročem maščobe okoli trebuha in mišice, da jih iščeš z lupo, sem se zamislil nad sabo. Primerek od zdravja sijočega človeka ravno nisem, bi se pa dalo v tej smeri kaj izboljšati. Vendar kako?

O, ne, naprezal se pa že ne bom! Ali celo stradal! Joj, ali obstaja kakšna udobnejša rešitev?! Gotovo nisem edini, ki bi mu kakšen nasvet prav prišel. »Halo, doktor Plešasti?«

Krikec

Dr. Plešasti svetuje

Predstavljam vam nekaj preprostih vaj za zdravo življenje, ki so veliko bolj učinkovite kot razni preparati za hujšanje ali neskončne ure »crkavanja« v fitnes centru ali samomorilski pohodi v gore! Moji nasveti so pomagali Krikcu, preizkusite jih še vi!

Vse vaje je Krikec označil z zvezdicami glede na težavnostno stopnjo (po njegovem mnenju).

Lestvica:

* ni naporno

** ni naporno (le odveč se ti lahko zdi)

*** ni naporno (lahko je le malo vroče, mrzlo, neudobno …)

Opomba: 4 zvezdice ali več ne pridejo v poštev, ker zahtevajo nekoliko več truda, kar pa za take, kot je Krikec, ni primerno (skoraj verjetno se pojavijo stranski učinki naprezanja: zadihanost, neudobje, izčrpanost, lakota in žeja ali celo bruhanje, kronična utrujenost, infarkt itd.).

<u>1. korak do zdravega telesa in duha</u>*: rekreacija mimogrede*

Najpogostejša razvada je sedenje na kavču pred televizijo s prigrizki v rokah.

Rešitev:

Slej ko prej naletiš na neskončno dolge reklame, med katerimi se lahko lotiš teka, in sicer:

šprintaš na WC —> nadaljuješ šprint do hladilnika (ali omarice s prigrizki —> v lahkotnem teku (da ti ne pade kaj iz rok) se vrneš pred TV.

Opomba: od hladilnika se lahko v lahkotnem teku nameniš še do predala s priborom, če ga slučajno uporabljaš pri jedi.

Ocena vaje: *

<u>2. korak do zdravega telesa in duha:</u> *izguba odvečnih kilogramov po sistemu*

»Fast fejst savna«

Če še niste začeli izvajati vaje št. 1, ste gotovo naleteli na reklamo za superučinkovitrevolucionarnipraktičniinohinsploh pas za hujšanje, ki deluje podobno kot savna. Pas si preprosto namestiš okoli problematičnih delov telesa, to pa je tudi vse od tvojega sodelovanja pri tem; potlej ti še s prstom in treba migniti.

Problem se pojavi takrat, ko je treba plačati, saj si mnogi od vas teh dragih naprav ne morete privoščiti glede na skromne prihodke ali pa vam starši ne dovolijo kupovati »takšnih bedarij«.

Rešitev:

Če se zaviješ v pet odej, se usedeš k vročemu radiatorju in se oborožiš s skodelico vročega čaja (da ti 100% zakuha), ima vse skupaj precej podoben učinek kot že prej omenjeni pas ali savna, le da je za dosežek želene temperature in potenja potrebno več časa in volje.

Ocena vaje: ***

3. korak do zdravega telesa in duha: ***spanje za spočito stanje***

Dejstvo je, da je spanje zelo pomembna stvar v našem vsakdanjiku, za kar pa si pogosto, žal, ne vzamemo dovolj časa.

Posledice neprespanih noči so: utrujenost, otrdeli udi, nesposobnost koncentracije, počasno dojemanje okolice in upočasnjene reakcije in še in še!

In potem šola od učencev pričakuje ne vem kakšne nadnaravne zmožnosti učenja in razumevanja, ko pa imaš lahko komaj odprte oči! Če se odpraviš spat ob polnoči (razlogi so, domnevam, upravičeni: TV, računalnik, knjiga …), ob sedmih pa moraš biti že v šoli, zagotovo ne moreš dobiti zadostne količine spanca!

Rešitev:

Upravičeno lahko spanje ali vsaj dremanje potegneš še za kakšno uro ali dve med poukom, sploh če imaš takšno srečo, da imaš pri prvih dveh urah učitelja/učiteljico, ki te zna dobro uspavati ali pa te ob pogledu na snov na tabli zgrabi spalni krč.

Ocena vaje: *

Opomba: ***spalni krč*** *je bolezen živcev in mišic: zavira zmožnosti razmišljanja in upočasnjuje pretok informacij v možgane, hkrati pa oslabi veke, kar povzroči zapiranje le-teh. Včasih so to bolezen zdravili z vedrom mrzle vode, sedaj pa ta postopek ni več v uporabi, čeprav je dokazano učinkovit.*

4. korak do zdravega telesa in duha: ***zdravje v želodcu***

Dejstvo je, da se človek ne more dobro počutiti, če je lačen ali »prenažrt«. Hranjenje po pameti torej pomeni zmerne količine, vprašanje je le, česa. Ste že kdaj slišali za piramido zdrave prehrane? Če ste, potem ste gotovo ugotovili, da jo je nekdo narobe obrnil. No, ali pa tudi ne. Poslušajte svoj želodec in jejte tisto, kar vam paše. Strokovnjaki so že dolgo nazaj odkrili, da telesno zdravje izvira iz človekove miselnosti …Če se torej mučite s samo zelenjavo in vas to spravlja v depresijo … je pa ne jejte! Tudi sladkarije niso vedno škodljive. Vzemimo za primer čokolado: baje vsebuje hormon sreče, srečen človek pa je … ZADOVOLJEN IN ZDRAV! Pa smo spet tam. Ali poznate rek: ljubezen gre skozi želodec? No, izvirnik tega reka ni bil takšen, pač pa se je glasil: zdravje gre skozi želodec! Kaj pa je za vsakega posameznika zdravo, smo pa že »predebatirali«.

5. korak do zdravega telesa in duha: ***hrana za dušo***

Gora nalog, intenzivno učenje, razne dejavnosti … Vse to povzroča stres, utrujenost, brezvoljnost … Med napornim dnevom si vsak zaželi malo sprostitve, kar je še kako prav. Treba si je vzeti čas zase! Saj sam veš, kaj je najbolje zate, jaz pa ti dajem še nekaj skromnih nasvetov …

Preberi poglavje zares dobre knjige in se vsaj za nekaj minut preseli na drugi svet.

Čas: med uro fizike ali biologije.

Zavrti si svojo najljubšo glasbo.

Čas: najmanj tvegaš, če izbereš odmor.

Ukvarjaj se z jogo.

Čas: med uro kemije, slovenščine ali angleščine.

Nekaj najpreprostejših položajev:

Noge položi na polico pod mizo (lahko so skrčene ali iztegnjene), rit dobro zatakni za stol in se gugaj na njem.

Zlezi na stol in spodvij noge pod tazadnjo, roke položi na mizo in položi glavo nanje (strokovno je dokazano, da je položaj primeren za spanje).

Vaja se izvaja sede: z levo roko si podpri obraz, z desno pa prekrij usta. Ko imaš usta skrita pred radovednimi pogledi, jih na široko odpri in večkrat zazehaj. Vaja umirja telo in ga sprošča.

Čas: med katerokoli uro razen med telovadbo.

Ocena vaj: **

Upam, da so vam moji nasveti vsaj za kanček olajšali vaše mlado, garaško življenje. Sedaj pojdite na zaslužene počitnice, drugo šolsko leto pa le s pridom začnite izvajati vaje!

Doktor Plešasti

ŠPORT

Atletski troboj

V sredo, 11. 10. 2006, se je predmetna stopnja odpravila na atletski troboj.

Vsem je bila najbolj naporna disciplina tek na 600 metrov. Nekateri so bolj uživali v šprintih, nekateri pa v skoku v daljino.

Po tem športnem dnevu smo bili vsi zelo utrujeni. Krikovci pa smo imeli še toliko energije, da smo vse najboljše tudi intervjuvali. Vsi smo se trudili, toda vsi ne morejo zmagati – zmagovalec je torej vsak, ki se je troboja udeležil, saj se vsak trudi po svojih močeh.

Teja Miklavčič, 7. b

Tudi letos smo se učenci predmetne stopnje pomerili v treh disciplinah:

- tek na 60 metrov

- tek na 600 metrov

- skok v daljino

Skozi vse dopoldne smo po paralelkah prihajali na atletski štadion v Kranju. Najprej so se po štadionu pognali 9., potem 8., 7. in nazadnje 5. razredi.

Na 1. stopnički je (žal) prostor le za enega, čeprav je vsak, ki premaga te daljave, po svoje zmagovalec. Krikovci se tega dobro zavedamo, zato vam tokrat nismo »postregli« le z intervjuji s prvouvrščenimi, pač pa so ekskluzivno za Krik spregovorili še drugi »atleti«.

Kako se počutiš, ko čakaš na rezultate?

REBEKA PRAPROTNIK: Jah, ponavadi zelo živčno, ker v bistvu pričakuješ dosti, potem pa pač ne veš, kateri si.

SARA DERIČ: Letos sem bila zelo vesela, ker res nisem pričakovala tega drugega mesta in sem veliko stvari naredila slabše kot lani, zato tudi nisem bila zadovoljna z rezultati, ampak sem bila potem vseeno vesela, ker sem bila druga.

SABINA BENEDIČIČ: Počutim se nervozno, zato ker ne vem, katera sem, pa sem živčna.

Ali se rad/a ukvarjaš s športom in koliko se ti zdi pomemben v življenju?

JAKA JESENOVEC: Ja, zelo se rad ukvarjam s športom, ker mi je ena sprostitev in brez njega ne bi mogel preživeti dneva, pa rad se družim s prijate-lji, ko se ukvarjamo s športom. V življenju pa se mi zdi pomemben zato, ker bolj se ukvarjaš s športom, bolj si zdrav, pa če si dober, lahko osvajaš dobre rezultate.

SARA ĐERIČ: Rada se ukvarjam s športom in mi tudi dosti pomeni v življenju, zato tudi treniram rokomet, pa všeč mi je zato, ker se z njim sproščam in krepim svoje telo.

PERO KREMENOVIĆ: Ja, s športom se rad ukvarjam in mi je zelo všeč, predvsem rad treniram nogomet, to pa zato, ker mi je všeč in se že od malih nog rad ukvarjam z žogo in tečem. Pomemben pa se mi zdi zato, ker je koristen za zdravje.

SABINA BENEDIČIČ: Ja, ukvarjam se z rokometom, všeč mi je, ker se rada gibljem in ker rada branim stvari, tudi pri rokometu, kjer moraš braniti recimo šestmetrski prostor.

Kateri je tvoj najljubši športnik/ca?

REBEKA PRAPROTNIK: Najljubši športnik mi je Iker Romero; to je rokometaš in je zelo dober, igra pa tudi isto pozicijo kot jaz. Je igralec pri španskem klubu Barcelona.

JAKA JESENOVEC: Moj najljubši športnik je nogometaš Thierry Henry, ki ga spremljam, že odkar je začel igrati v angleškem Arsenalu, pa veliko golov je že dal za Arsenal, tudi za francosko reprezentanco igra in svetovni prvak je že bil, nasploh zelo velik človek.

JURE VIDMAR: Moj najljubši športnik je ameriški plavalec Michael Phelbs, ne vem, najbrž zato, ker je zelo dober pa hotel je na olimpijskih igrah v Atenah 2004 podreti rekord nekega drugega plavalca, in to je, da bi na enih olimpijskih igrah osvojil 7 olimpijskih medalj, to mu ni uspelo, ampak mi je kljub temu všeč.

TESA PIVK: Moja najljubša športnica je teniška igralka Marija Šarapova, ker je zelo dobra in zato tudi uspešna, všeč pa mi je tudi zato, ker ima lepe drese.
PERO KREMENOVIĆ: Moj najljubši športnik je nogometaš Ronaldinho zato, ker je zelo dober in ima dobre driblinge, pa tudi dost je prijazen in se veliko smeje, igra pa v španskem klubu Barcelona in v brazilski reprezentanci.

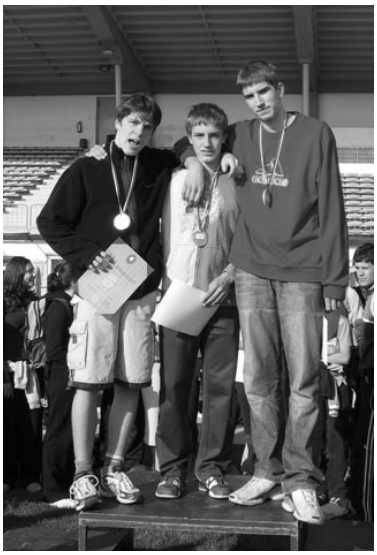

Ali se misliš s športom ukvarjati tudi poklicno?
SABINA BENEDIČIČ: Ja, mogoče tako, da bi pri rokometu trenirala druge.

JURE VIDMAR: V bistvu ne, ker je v plavanju zelo malo denarja in bi moral vseeno zraven nekaj delati, če bi želel normalno živeti, ker od samega plavanja se to ne da.
JAKA JESENOVEC: Če bom dobil pogodbo, se bom, drugače bi se pa zelo rad, ja.

Katera je tvoja najmočnejša disciplina?

SARA ĐERIČ: Od teh treh je moja najmočnejša disciplina tek na 600 m, ker imam kar nekaj kondicije in sem zelo vzdržljiva, pa tudi najbolj naporno je, ampak sem se že malo navadila.
GAL HAFNER**:** Skok v daljino, najmočnejša pa mi je zato, ker treniram odbojko in je tam potreben dober odriv, zato tudi veliko skočim, najbolj naporna od teh treh pa mi je tek na 600 m, ker nisem vzdržljiv športnik.

TESA PIVK: Tek na 60 m, zaradi tega, ker se pri tem najbolj trudiš, najbolj naporna pa mi je tek na 600 m, ker te ful zmatra.

Kakšni so tvoji občutki, ko tečeš na daljše proge in kaj vmes premišljuješ?

REBEKA PRAPROTNIK: Meni je to bolj tako lahko, ker imam dosti kondicije zaradi rokometa. Premišljujem pa v bistvu o tem, kako bom tekla naprej in ponavadi si pojem v mislih, to me pač motivira, zato bolje tečem naprej.
GAL HAFNER: Premišljujem o tem, da bom prvi.
JURE VIDMAR: Ja, letos v bistvu nisem nič premišljeval, zato ker sva se s sošolcem zmenila, da bova skupaj tekla in prišla na cilj, zato sva potem tudi dobila pisni opomin, ampak je bilo vseeno v redu.

Kaj narediš, ko te drugi prehitevajo?

PERO KREMENOVIĆ: Ja, zaenkrat me ni še nihče prehitel.
TESA PIVK: Ja, pač tečem, dokler lahko, če me pa prehitijo, jih skušam prehiteti nazaj.

Zimski športni dan

Z nekaterimi sošolkami sem se odločila, da bom šla drsat. Peljali smo se na Jesenice. Najprej smo Lara, Teja in jaz pol ure čakale Meto, da je dobila drsalke, saj je bila za izposojo dolga vrsta. In nato še petnajst minut, da si jih je obula. Ko smo končno stopile na led, smo se lovili z Matejem, Bogdanom, Blažem in Rokom. Mateju in Bogdanu smo vzeli kapi in ker nas nista mogla ujeti, sta nas zatožila učiteljici. Pa je bilo veselja konec! Še malo smo se drsali, potem pa smo že morali z ledu, ker je hokejsko moštvo Jesenic imelo trening.

Anja Karafatska, 5. b

V četrtek ob osmih zjutraj smo se skupaj s smučarji odpravili na Krvavec. Tam smo (čez nekaj časa) dobili karte in se razdelili v skupine – vsi deskarji smo bili v eni skupini. Spremljal nas je učitelj bordanja Jure. V vožnjah po belih strminah smo zelo uživali, čeprav nas je malo zeblo. Ob dvanajstih smo odšli na polurno malico, med katero smo se smo se pogreli. Nato smo bordali še dve uri, dokler se nismo vrnili v dolino. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj do šole.

Nina Klemenčič, 8. č

Precej učencev nas je šlo na pohod v Tamar. Ob pol devetih smo se odpeljali izpred šole. V avtobusu je bilo meni in mojim sošolkam malo slabo, vendar smo potrpele. V Planici smo se izkrcali. Hoja do Tamarja je bila lepa, vendar naporna (vsaj za naju). Do koče smo hodili eno uro. Na vrsti je bila malica! Mljask! To nam je teknila! Pohod nazaj je bil bolj zabaven. Fantje so se kepali in metali v sneg. Tudi nam, puncam, je kaj mrzlega priletelo za vrat. Vsi razgreti in zasopli smo prišli do avtobusa, se prešteli in se nato odpeljali nazaj v Kranj.

Nina Nunar in Teja Jarc Purgar, 5. a

V četrtek, 1. 2. 2007, smo se ob 8.15 odpravili na drsanje. Ob osmih smo se najprej vsi zbrali pri svojih učiteljih, da so preverili našo prisotnost. Potem smo se razporedili po avtobusih ter se odpeljali na Jesenice. Tam smo dobili malico ter se obuli v drsalke. Bilo je zabavno, naši učitelji pa so budno pazili na nas, da se nam kaj ne zgodi. Veselo smo se drsali do 10.15, potem pa se počasi odpravili proti Kranju. V Kranj smo prispeli ob enajstih in nadaljevali vsak svojo pot.

Sabina Benedičič, 7. b

Bil je dan, skoraj ne običajen dan letošnje zime. Mraz je pritiskal, ko smo se okoli osmih zjutraj odpeljali proti obiskanemu smučišču Krvavec. Še prej smo v splošni zmedi uspeli najti svoj avtobus in zložiti smuči in borde v prtljažnik. Krvavec je, kot se spodobi, oblit s soncem, čakal, da se spustimo po njegovih dokaj belih strminah. Seveda so bili rahli zapleti s kartami, vendar se je vse uredilo. Na vrhu smučišča, na katerega smo se dvignili z gondolami, smo se razdelili po skupinah. Vsaka je dobila svojega učitelja. Smučali oz. bordali smo okoli štiri ure, vmes je bila še polurna malica. Kot vsako leto je ta dan minil prehitro, zato za naslednje leto polagamo učiteljem na srce, naj nam (jim) privoščijo celodnevno smuko. Pred šolo smo se vrnili ob tretji uri popoldne, z lažjimi poškodbami, a z mislijo, da smo preživeli še enega od norih dni v šolskem letu.

Maša Petač, 9. b

ŽIVA GRAH, osmošolka in nogometašica

Osebna izkaznica

Astrološko znamenje: ribi

Rojstni datum: 3. 3. 1993

Naj hrana: pica

Naj pijača: voda

Naj barva : modra

Naj letni čas: poletje

Naj šport: nogomet

Naj rastlina: vrtnica

Naj žival: mačka

Družina: Naša družina je zelo velika. Imam štiri brate in dve sestri. Med seboj smo prijatelji in oči in mami nas imata rada, no, saj to je normalno (smeh).

Konjički: risanje, nastopanje, petje in igranje klavirja.

Punce in nogomet. Kako gre to dvoje skupaj?

Nekateri mislijo, da punce ne moremo igrati nogometa. No, jaz se z njimi ne strinjam. Jaz imam nogomet zelo rada in sem prepričana, da gre to dvoje čisto dobro skupaj!

Kako si zašla med nogometašice?

Očiju sem nekoč omenila, da bi zelo rada igrala nogomet. On se je zelo začudil, mami ni ravno hotela, čeprav ne poznam razloga, zakaj. Nato se je oči malo pozanimal, kje bi lahko trenirala. Brez interneta, telefona ter zvez in poznanstev bi bilo težko. Pa se je našel tudi prostor zame.

Pri katerem klubu torej treniraš? Imate svojo ligo?

Pri klubu Velesovo. Tudi ligo imamo, zajema pa področje Gorenjske.

Kako potekajo treningi?

Najprej tečemo, nato delamo ogrevalne vaje, potem se razvrstimo v dvojice in si podajamo žogo, nato se učimo preigravanja in na koncu še igramo.

Ali imaš svoje stalno mesto v ekipi?

Ja. Jaz sem napadalka.

Kolikokrat na teden so treningi in kdaj so tekme?

Treniramo dvakrat na teden, v četrtek in petek. Tekme pa so večinoma v soboto.

Ali je tvoja ekipa uspešna?

Ja, moram reči, da zelo.

Ali pridejo na vaše tekme tudi gledalci? Imate navijaško skupino?

Ja, pridejo in zelo navijajo za nas. Navijaške skupine (še) nimamo. Za nas navijajo starši in naše družine.

Ali spremljaš mednarodne nogometne tekme po televiziji?

Spremljam in navijam za ekipo Inter.

Kaj pa poškodbe?

Meni se do sedaj še ni nič zgodilo. Drugim puncam pa kar velikokrat. Najpogosteje si zvijejo gleženj ali zapestje.

Ali kdaj igrate s fanti in če, kdo je boljši?

Ne, nikoli ne igramo s fanti.

Kako ti gre v šoli, ali imaš status športnika?

Ja, v šoli mi gre zelo dobro, statusa športnika pa nimam, ker se mi ne zdi potreben.

Naj ugibamo, kateri je tvoj najljubši predmet?

Ni treba. Seveda športna vzgoja.

Že prej si nam povedala, da prihajaš iz velike družine. Ali so tvoji bratje in sestre tudi športniki?

Ja, brat Oskar trenira hokej, sestra Eva pa odbojko. Oči ljubiteljsko igra nogomet pri seniorjih, mami pa je učiteljica športne vzgoje.

Kdo te je navdušil za šport?

Jaz mislim, da sem se s smislom za šport že rodila, sicer pa oče.

Kaj še rada počneš?

Rada nastopam, rišem in počnem stvari, o katerih sem že govorila.

Kaj pa gledališče?

Ker res rada nastopam, že razmišljam, če bi šla po osnovni šoli na umetniško gimnazijo, dramsko-gledališka smer.

Te še česa pomembnega nismo vprašali?

Že prej ste me vprašali, kaj mislim o puncah, ki igrajo nogomet. Še enkrat bi rada rekla, da je meni ta šport zelo všeč in da v njem preprosto uživam.

Po tonskem posnetku zapisala Monika Zabret, 8. č

KRIKEC SVETUJE

Dragi Krikec!

Že dalj časa me boli grlo, pa ne vem, kje je to? Bi mi lahko to, prosim, razložili? Imam tudi nekaj gnilih, črnih zob in bi jih rad pobelil. Kako naj to naredim?

Gnidavčev Ivko

Dragi Ivko!

V glavo mi je stopila rešitev za beljenje zob. Lahko bi si jih pobelil z belilom za blago! Bilo bi zelo učinkovito, saj si po televiziji zagotovo zasledil, kako dobro odstrani tudi najbolj trdovratne madeže. Ko ga boš kupil, vzemi kozarček ter vanj nalij belilo. Spij požirek in ga zadrži v ustih najmanj dve minuti. Če pa nimaš dovolj denarja, si kupi edigs ter si s tem pobeli zobe. Želim ti veliko sreče in čim manj stranskih učinkov.

Dragi Krikec!

Prosim, da objaviš moje pismo, sicer bom naredila samomor! Moj problem je bolj psihološke narave in je zelo zapleten: učenje mi že od nekdaj ne gre dobro od rok (oz. od možganov), ker sem bolj počasne pameti. Posledica pa so slabe ocene. Doma me zaradi tega sekirajo, včasih sem tudi tepena. Tako postanem žalostna in kadar sem žalostna, me privlači skrivnostna sila hladilnika – torej jem. Hrana me nekako pomiri ali me celo napravi srečno. Sledi kopičenje kilogramov, zaradi katerih me zafrkavajo tudi v šoli. Moči za hujšanje preprosto nimam. Da pobegnem pred vsemi težavami, se »vklopim« v svoj domišljijski svet, kjer je lepo in sem najbolj priljubljena punca na šoli itd. In tako mi zmanjka časa za učenje, v šoli dobim slabo oceno, doma …
Vrtim se v začaranem krogu in ne vidim izhoda. Sploh ne vem več, kje se je problem začel. Prosim, pomagaj mi!

Draga Obup Anka!

Izhodov iz tega »brezupnega« položaja je več:

1. Zakleni hladilnik z močno ključavnico, ključ pa daj enemu od staršev, da ga bo čuval. Če misliš, da ključavnica ne bo dovolj močna v primerjavi s tvojo željo po hrani, hladilnik za vsak primer ovij še z debelo verigo.

2. Začni uresničevati svoje sanje! Če bi bila rada najbolj priljubljena punca na šoli, ker bi bila najlepša in bi se največ fantov metalo za tabo, potem pa raje še kar naprej sanjari! To je namreč fejk! Če pa bi bila rada priljubljena zaradi svoje prijaznosti, pripravljenosti pomagati in veselega obraza, pa si na pravi poti. Če ti dela preglavice samozavest, za začetek začni pozdravljati sosedovega psa, potem se pogovarjaj z njim, ko pa boš obvladala to veščino, jo preizkusi še na sošolcih.

3. Nikar se ne sekiraj, če nisi ravno med TOP 10 SUPER BRIHTNIH na šoli. Praviš, da si malce počasnejše pameti, kar je še povsem v redu. Poznam učence, ki imajo v glavi črno luknjo, pa vseeno preživijo.

4. V trgovini kupi palčke za čiščenje ušes, jih uporabi v ta namen in začni poslušati pri pouku! Ni vrag, da se ne bi več naučila in zapomnila!

RAZVEDRILO

ŠALJIVKE S ČRKAMI IN ŠTEVILKAMI

5er bere s3p,

v katerem l1 hij1 misli,

da je ubila me2da.

Ko se me2d zbudi,

hij1 zbeži,

Petru pa st3p iz roke zleti.

Jure Berce, 5. b

V 5ek s5 7 na šolski stol. Pisali smo kontrolno nalogo, ki je bila na 2h straneh. Vsi smo imeli 1ke naloge. Morali smo računati, risati s 6ilom in načrtovati 4kotnike. Nisem se spomnil svojega im1, moja kol1 so postala kot pol1. Bil sem peč1, ampak upam, da bo vendar priletela dobra oc1, morda 4ca ali celo 5ica. Ampak za to bi moral izvesti kak 3k. Nato začnem: 3sto krat 7najst deljeno …

Naslednjo uro smo imeli Bož1 Bogataj. Govorili smo o 3glavu, simbolu slov1stva.

Po pouku sva šla s s3cem gledat tekmo na 3buno.

Aleš Šilar, 5. b

ŠALE

Študentovo neznanje na izpitu je profesorja tako razkačilo, da je od študenta zahteval indeks, vanj nekaj zapisal in ga vrnil študentu. Ko je študent zapustil profesorjev kabinet, je odprl indeks in videl, da mu je profesor v indeks zapisal: "Popolni idiot!" Študent je ponovno vstopil v profesorjev kabinet in rekel:
"Oprostite, v indeks ste mi pozabili vpisati oceno, podpisali ste se pa že!"

Krikec, ti si reditelj. Povej mi, zakaj je globus tako prašen?"
"Verjetno ste šli s prstom preko Sahare!"

Učiteljica je vprašala učence:
"Katera žival daje jajca?"
"Gos!" se je oglasila Metka.
"V principu res, toda jaz sem mislila na kokoš," je rekla učiteljica. "No, in katera žival daje mleko?"
"Koza!" se oglasi Mateja.
"V principu res, toda jez sem mislila na kravo!"
Nenadoma se oglasi Krikec: "Učiteljica, tudi jaz znam eno uganko. Ko ga daš noter, je trd, ko ga vzameš ven, pa je mehak. Kaj je to?"
Učiteljica je zardela in obstala kot vkopana.
"Ampak, Krikec ...!"
"V principu res," je odgovoril Krikec," toda jaz sem mislil na žvečilni gumi."

V šoli je hotela učiteljica otroke podučiti, kakšno zlo je alkohol in kako je škodljiv za zdravje ljudi. Da bi jim to še potrdila, je pripravila preizkus. Vzela je dva kozarca, enega napolnila z vodo, drugega z vinjakom in v vsakega dala po eno glisto. Čez čas je glista v kozarcu z vinjakom poginila, tista v vodi je pa živahno plavala. Da bi učiteljica preverila, kaj so se otroci naučili, je vprašala, kdo bi vedel povedati, kaj je pokazal preizkus.
Po kratkem molku v razredu se je oglasil Krikec iz zadnje klopi:
"Tršica, ta preizkus nam pove, da je alkohol dobro zdravilo proti glistam!"

Učitelj je na govorilni uri povedal Barbarinemu očetu:
"Vaša hči pri pouku spolne vzgoje sploh ni zainteresirana za spremljanje podajanja snovi. S svojimi mislimi je vedno nekje drugje!"
"Tako kot njena mati!" je glasno ugotovil oče.

V šoli se je Barbara pohvalila: "Mamica je rodila dojenčka!"
Zgrožena učiteljica, že precej za časom, jo je okarala:
"Barbara! Ne reče se tako! Morala bi reči, da je očka kupil dojenčka!"
"To pa ne. Veste, moj očka nič ne kupi, kar lahko sam naredi."

Revščina in bogastvo sta temi današnje ure verouka.
"Za koga še posebno velja izrek: Dajati je lepše kot prejemati?" je vprašal učitelj.
"Za boksarje!" je odgovoril Krikec.

Učiteljica želi izvedeti, koliko so njeni učenci naravno inteligentni in vpraša:
"Kaj se zgodi, če človek ostane brez enega ušesa?"
Oglasi se Monika: "Slabše sliši!"
"In kaj se zgodi, če ostane brez obeh ušes?"
"Oslepi!" se oglasi Krikec.
"Kako, oslepi?" se začudi učiteljica.
"Če nima ušes, mu kapa ali klobuk zlezeta preko oči!" pojasni Krikec.

Tanja je med odmorom potožila svoji sošolki:
"Moji starši so strašno zaskrbljeni zame, ker sem pri spolni vzgoji dobila petico!"

Hči bogatega podjetnika dobi za domačo nalogo prosti spis z naslovom "O revni družini". Z muko sestavi tole besedilo:
"Nekoč je bila revna družina. Mama je bila revna. Oče je bil reven. Sobarica je bila revna. Kuharica in vrtnar sta bila revna. Vsi so bili zelo revni."

Profesorica umetnostne vzgoje je dijake peljala v Moderno galerijo. Ko so se naslednjič zopet srečali pri pouku, je vprašala:
"Peter, kaj ti je bilo v galeriji najbolj všeč?"
"Rit tiste lepe ženske!"
Profesorica se je zgrozila, prijela Petra za ovratnik in rekla:
"Ven iz razreda in pol ure razmišljaj, kako si odgovoril!"
Nato pride na vrsto Matevž.
"In kaj je bilo tebi najbolj všeč?"
"Joški tiste ženske!"
Tudi on je moral zapustiti razred za pol ure.
Kot tretjega je profesorica poklicala Krikca. Krikec vstane in se napoti iz razreda ter spotoma reče profesorici:

"Cel teden bom razmišljal!"

Učiteljica pripoveduje učencem, da v Sloveniji prebivalci letno porabijo povprečno 15 kg toaletnega papirja po glavi. Krikec je dvignil roko.
"Ali ti kaj ni jasno?" ga je vprašala učiteljica.
"Seveda ne! Ne razumem, zakaj po glavi in ne po riti?!"

"Kaj je pomembnejše, sonce ali luna?" se glasi vprašanje učiteljice biologije.
"Seveda luna!" odgovori Krikec. "Sije takrat, ko je temno, podnevi, ko sveti sonce, pa je tako ali tako svetlo."

Mravlje delajo brez odmora več kot pol dneva, in to vsak dan," razlaga profesorica biologije. "Kaj nam to pove?"
"Da imajo slabo organiziran sindikat," se oglasi Krikec.

"Ne obstajata večja in manjša polovica! Polovici sta vedno enako veliki!" se je jezil učitelj. "To vam ponavljam že stotič, in to samo iz razloga, ker večja polovica vas v razredu tega ne razume!"

"Koliko je to, Krikec?" vpraša učiteljica, potem ko je napisala na tablo 2:2.
"Remi!" odgovori Krikec.

Teja Miklavčič, 7. b

»Krikec, zakaj si manjkal 3 dni?« vpraša učiteljica.

»Ker mi je umrla babica.«

»Kako umrla? Še včeraj sem jo videla sedeti pri oknu.«

»Ja, včeraj smo bili prvega, ko je poštar nosil pokojnino, pa smo jo prislonili k oknu.«

»Krikec, ali nam lahko razložiš, kaj je to opera?« vpraša učiteljica.

»Opera je dramsko delo, v katerem je glavni igralec zaboden, namesto da bi krvavel, pa začne kričati in peti.«

»Kaj delaš tam zadaj, Krikec?« vpraša učitelj učenca. »Verjetno nič pametnega, kajne?«

»Res je. Vas poslušam.«

»Upam, da te ne bom spet zalotila pri prepisovanju od sošolca, Krikec,« reče učiteljica pred kontrolno nalogo.

»Tudi jaz to upam,« odgovori Krikec.

Krikec se ob valeti poslavlja od razrednika in se mu zahvaljuje: »Najlepša vam hvala za vse, kar ste me naučili.«

Učitelj odvrne: »Ah, kaj bi se zahvaljeval za tako malenkost.«

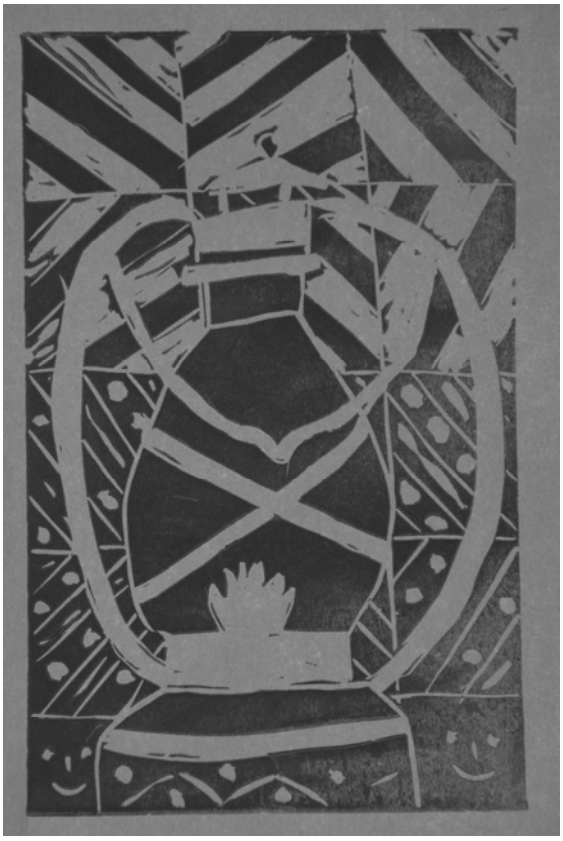

»Krikec, povej mi kakšno dolgo besedo,« reče učiteljica.

»Guma.«

»To pa res ni dolga beseda!«

»Saj jo lahko razvlečete!«

»Krikec, ali si danes kaj pomislil na boga?« vpraša župnik pri verouku.

»Seveda sem! Pred kosilom sem pomislil: o moj bog, spet to zelje!«

Profesor je kosil v jedilnici, nakar brez vprašanj prisede k njemu študent.

Profesor ga strogo pogleda izpod čela: »Od kdaj pa orli in prašiči skupaj kosijo?!«

»Že prav,« se vda študent, »bom pa odletel k drugi mizi!«

Krikec je vprašan posebno težko vprašanje iz fizike, na katerega, seveda, ni znal odgovoriti.

»Kako je ta profesor zatežen!« zašepeta njegov sošolec iz zadnje klopi.

»Tiho!« se zadere profesor. »Bo že sam prišel do spoznanja.«

Zakaj policisti berejo pod vodo?

Da je branje bolj tekoče.

Francka odvetniku pripoveduje vse podrobnosti iz svojega zakonskega življenja.»Kaj pravite, gospod, ali imam dovolj argumentov za ločitev?«

»Vi ne, vaš mož pa kar precej.«

Blondinka si je zlomila nogo.

Pa pride k njej na obisk prijateljica in jo vpraša: »Ja kaj pa si počela?«

»Listje sem grabila.«

»Kako pa si od tega lahko zlomiš nogo?!«

»Padla sem z drevesa!«

Se srečata dva žeparja.

Prvi: »Kako gre, prijatelj?«

»Kolikor se vzame.«

Pijančka stojita na vrhu stolpnice in eden reče: »Jaz se bom zdajle pognal v globino, se ustavil pri prvem nadstropju, se tam obrnil in prišel nazaj gor.« Rečeno – storjeno. Pognal se je v globino, padal, se ustavil pri prvem nadstropju in poletel nazaj na vrh stolpnice. Potem je prepričal še drugega, da bi naredil isto. In res: ta drugi je skočil dol, padal, padel na tla in se ubil. Prvi se je še enkrat spustil dol, pristal na tleh in se vrnil v gostilno.

Tam ga je natakar pokaral: »Kako si hudoben, Batman, kadar si pijan!«

Vesna Rogl, 9. b

ANGLEŠKA OSMERKA

S	T	R	A	W	B	E	R	R	Y
G	T	N	O	M	E	L	C	Y	C
R	O	E	C	H	E	R	R	Y	O
A	C	P	M	G	M	R	A	B	C
O	I	P	R	I	E	E	N	A	O
R	R	A	R	B	L	H	B	N	N
A	P	A	E	U	O	C	E	A	U
E	A	U	N	F	N	A	R	N	T
P	L	U	M	G	R	E	R	A	U
B	A	P	P	L	E	P	Y	I	T

Koliko sadežev lahko najdeš?

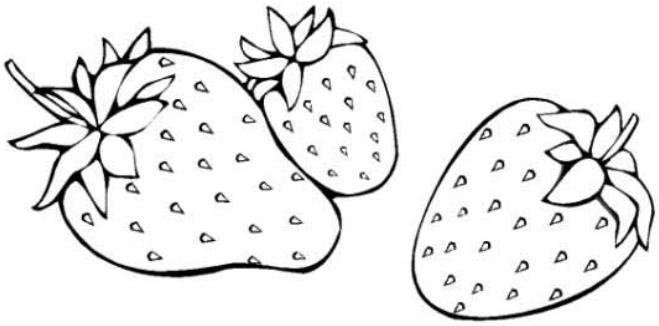

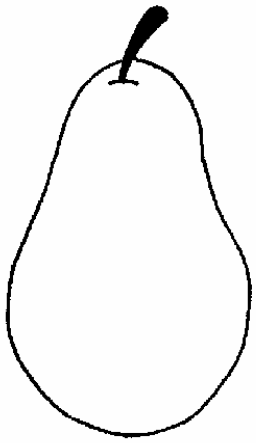

Pomoč: poišči še

PRUNE – suha sliva

APRICOT – marelica

STEM - pecelj

ENGLISH CROSSWORD
for 5. and 7. classes

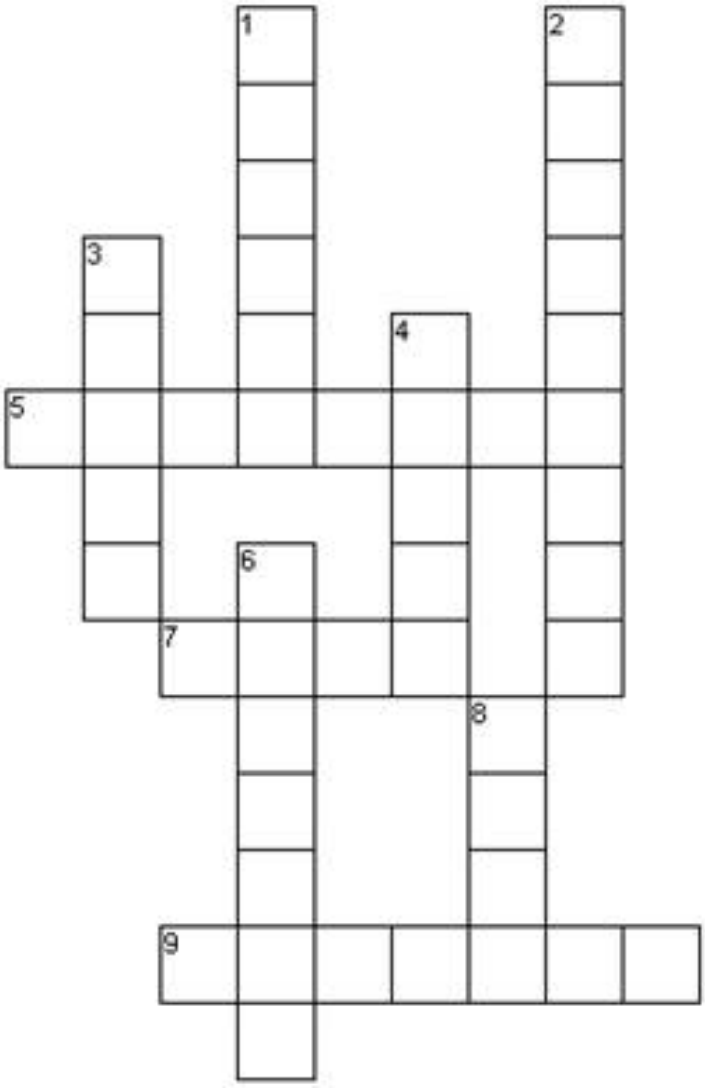

1.When your pen is on the floor, you must _ _ _ _ _ _ it.

2.The day after Tuesday.

3.Opposite long.

4.You wear them on your fingers.

5.

6.This is _ _ _ _ _ _ _ of a

hen with chickens.

7.

8. 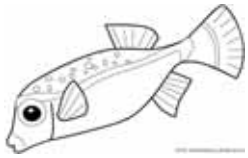

9.She is his sister, so he is her _ _ _ _ _ _ _ .

SUDOKU

SUDOKU je vse bolj priljubljena igra, ki dodobra razgiba možgane in ti krajša čas (med poukom), zato seveda v Kriku nismo mogli mimo nje.

Pravila reševanja so čisto preprosta: v prazna polja moraš vstavljati številke od 1 do 9 tako, da bo v vsakem stolpcu, vsaki vrstici in v vsakem kvadratu vsaka številka le po enkrat.

Pa veliko sreče!

	6		1		4		5	
		8	3		5	6		
2								1
8			4		7			6
		6				3		
7			9		1			4
5								2
		7	2		6	9		
	4		5		8		7	

9	4		1		2		5	8
6				5				4
		2	4		3	1		
	2						6	
5		8		2		4		1
	6						8	
		1	6		8	7		
7				4				3
4	3		5		9		1	2